

USTAWA

z dnia 11 listopada 1965 r.

o rozszerzeniu uprawnień gromadzkich rad narodowych w zakresie podatkowym oraz o usprawnieniu w gromadach wymiaru i poboru podatków i innych należności pieniężnych.

Art. 1. 1. Pobierane na terenach gromad, obliczone na podstawie obowiązujących przepisów, należności z tytułu:

- 1) podatku gruntowego łącznie z opłatą leśną,
- 2) funduszu gromadzkiego,
- 3) składek na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia budynków, mienia ruchomego w gospodarstwach rolnych, ziemiopłodów od gradobicia i powodzi oraz zwierząt gospodarczych,
- 4) należności Państwowego Funduszu Ziemi,
- 5) podatku od nieruchomości,
- 6) opłaty elektryfikacyjnej oraz
- 7) opłaty melioracyjnej

przypadające za dany rok od tego samego zobowiązanego, a jeżeli zobowiązanym jest osoba fizyczna — także od członków jego rodziny (męża, żony, ich dzieci lub krewnych i powinowatych), prowadzących z nim wspólną gospodarkę rolną w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym bądź pozostających z nim we wspólnym gospodarstwie domowym — stanowią jedno łączne zobowiązanie, zwane dalej „zobowiązaniem pieniężnym”.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy na gruntach prowadzona jest wspólna gospodarka rolna przez inne osoby niż wymienione w tym przepisie, a będące współwłaścicielami gruntów, a także w przypadku współ-

własności nieruchomości, podlegającej przepisom o niektórych podatkach i opłatach terenowych. Jednakże w tych przypadkach na zobowiązanie pieniężne składają się tylko te należności, które wiążą się z gospodarstwem rolnym lub z inną nieruchomością.

3. Należności, określone w ust. 1, ujmuje się w jednym nakazie płatniczym, w kwotach odrębnych i w sumie łącznej, a w rachunkowości i przy ich pobieraniu — tylko w sumie łącznej.

4. Minister Finansów może w drodze rozporządzenia rozszerzyć lub zwęzić listę należności określonych w ust. 1 oraz dostosować niektóre przepisy o tych należnościach do potrzeb wynikających z niniejszej ustawy. Rozporządzenie to może odnosić się do całego kraju lub do poszczególnych jego obszarów.

Art. 2. Roczno wymiaru zobowiązań pieniężnych dokonują biura gromadzkich rad narodowych, z tym że kwota składek na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń ustalana jest w oparciu o wezwania płatnicze właściwych inspektoratów Państwowego Zakładu Ubezpieczeń.

Art. 3. 1. Obowiązek uiszczenia zobowiązania pieniężnego ciąży na wszystkich osobach wymienionych w art. 1 ust. 1 i 2.

2. Minister Finansów w drodze rozporządzenia określi osobę, na którą wystawia się nakaz płatniczy, prowadzi rachunkowość, wystawia tytuły wykonawcze w postępowaniu egzekucyjnym i załatwia inne sprawy ze skutkiem dla pozostałych osób wymienionych w ust. 1, zwaną dalej „zobowiązany”.

Art. 4. 1. Za zobowiązanie pieniężne odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem wszystkie osoby wymienione w art. 1 ust. 1 i 2. Z majątku tych osób można prowadzić egzekucję na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na zobowiązanego bez wydawania odrębnej decyzji o odpowiedzialności podatkowej.

2. Z nieruchomości rolnej, z którą wiąże się zobowiązanie pieniężne, można prowadzić egzekucję bez względu na to, czyją ona stanowi własność.

Art. 5. Do poszczególnych należności wymienionych w art. 1 ust. 1 oraz do zobowiązania pieniężnego stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu podatkowym, o zobowiązaniach podatkowych i o egzekucji administracyjnej, z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszej ustawy.

Art. 6. Istniejące w dniu 1 stycznia 1966 r. zaległości i nadpłaty z tytułu poszczególnych należności wymienionych w art. 1 ust. 1, a także nie uregulowane należności scalone na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 1958 r. o szczególnym trybie ściągania zaległości z tytułu niektórych zobowiązań właścicieli nieruchomości wobec Państwa (Dz. U. Nr 77, poz. 398 i z 1962 r. Nr 38, poz. 166) osób określonych w art. 1 ust. 1 i 2 stanowią, jeżeli chodzi o zaległości — jedną łączną zaległość z tytułu zobowiązania pieniężnego, a jeżeli chodzi o nadpłaty — jedną łączną nadpłatę z tytułu zobowiązania pieniężnego. Kwoty zaległości i nadpłaty w zobowiązaniach pieniężnych podlegają wzajemnemu potrąceniu (kompensacie).

Art. 7. Minister Finansów wyda w drodze rozporządzenia szczegółowe przepisy niezbędne dla stosowania niniejszej ustawy, a w szczególności określi:

- 1) terminy płatności zobowiązania pieniężnego,
- 2) zasady rozliczania się z poszczególnymi wierzycielami z wpływów na poczet należności wchodzących w skład zobowiązania pieniężnego oraz zasady planowania i rozliczania wpływów budżetowych,
- 3) co uważa się za zaległość w należnościach Państwowego Funduszu Ziemi przy wydawaniu zaświadczenia o spłacie tych należności.

Art. 8. Minister Finansów może w drodze rozporządzenia rozciągnąć przepisy ustawy na tereny miast i osiedli w stosunku do gospodarstw rolnych.

Art. 9. 1. W dekrete z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251, z 1957 r. Nr 32, poz. 140 i z 1962 r. Nr 66, poz. 326) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 wyrazy „na terenie jednego powiatu lub miasta stanowiącego powiat” zastępuje się wyrazami „na terenie gromad (miasta, osiedla)”;
- 2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych będących w dniu 1 stycznia

roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru podatku, właścicielami gospodarstw rolnych oraz na spadkach nie objętych, w skład których wchodzi gospodarstwa rolne.”;

3) w art. 3 skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „oraz określić dla nich powstanie i wygaśnięcie obowiązku podatkowego.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. W przypadkach zwolnienia od podatku gruntowego obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym powstały okoliczności faktyczne uzasadniające zwolnienie, a rozpoczyna się z dniem 1 stycznia roku następnego po roku, w którym ustaliły okoliczności faktyczne, uzasadniające zwolnienie od podatku.”;

5) w art. 6 wyrazy „w roku podatkowym” zastępuje się wyrazami „w roku poprzedzającym rok podatkowy”;

6) w art. 14 ust. 1 po wyrazie „współdziałają” dodaje się wyrazy „z biurami gromadzkich rad narodowych oraz”.

2. W art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe (Dz. U. Nr 17, poz. 73 i z 1962 r. Nr 32, poz. 152) skreśla się dwa końcowe zdania.

3. W dekrete z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

a) po ust. 6 dodaje się nowy ust. 7 w brzmieniu:

„7. Na obszarze gromad przy ustalaniu podstawy opodatkowania dla budynków, wymienionych w w ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 3 i 4, przyjmuje się czynsz (wartość czynszową) z roku poprzedzającego rok podatkowy; jeżeli jednak obowiązek podatkowy powstał w ciągu roku podatkowego, za podstawę opodatkowania przyjmuje się czynsz (wartość czynszową) z tego roku, obliczony za okres od dnia powstania obowiązku podatkowego do końca roku.”;

b) dotychczasowy ust. 7 oznacza się jako ust. 8;

2) w art. 13 ust. 1 dodaje się nowe zdanie w brzmieniu:

„W odniesieniu jednak do nieruchomości położonych na obszarze gromad obowiązek podatkowy powstaje od pierwszego dnia kwartału kalendaryzowego, następującego bezpośrednio po zajściu okoliczności uzasadniających obowiązek podatkowy bądź utratę warunków zwolnienia od podatku.”.

Art. 10. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się od roku podatkowego 1966.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*

Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*